

ji mračno. — Povej mi naravnost, da je najina ljubezen bila le slepotija, da je vsa najina ljubezen bila le sanja bedaka.

— Tega ti ne morem reči in ti tudi rekla ne bodem — je segla v besede — lagala bi, jaz nikdar ne lažem, pristavila je.

— Zahvaljujem te stvarnik! — zaklical je mladenič, stopivši k svoji tovaršici in nežno je objevši. — Torej me ljubiš? — ljubiš, Filipa?

— To čuvstvo nikdar ne ugasne v meni, Krištof, prisegam pri solzah, katere je prelila sv. Devica v podnožju križa — potrdila je ona tiho in osvobodila se njegovih rok. — Pa jaz ne morem in ne smem pozabiti, da sem hči italijanskega velikaša Jerneja Monis-de Perestrello, da življenje moje je lastnina mojega očeta, a on...

Tu je devotka umolknila, mogla ni dalje govoriti. Mladenič stal je pred njo držeč roke križem na prsih, vzdignivši glavo se je stegnil...

— Kaj se obotavljaš, Filipa? vprašal je s tresočim glasom, glasno se smejoč. — Govori dalje, ali morda jaz sam uganem namere tvojega očeta? Ti si hčer kavalirja, ponosnega patricija, ki se je bojeval pod infantom Henrikom Portugalskem, hčer pogumnega mornarja, osnoveatelja naselbine na otoku Porte Santo, kateri spada v višje sloje in glede kot na onečastenje na tvoj zakon s sinom revnega gradešarja volne Dominika Kolumba... Povej ali imam prav?

Filipa ga je žalostno pogledala in rekla mu s svojim zvonkim, prijetnim glasom:

— Ne bodem se lagala, zagotavljam ti nasprotno, Krištof! Moj oče hoče utrditi mojo srečo, oženivši me z bogatim človekom... On sam je beden in želi zeta, ki bi mu nadomestil, kar je njemu odrekla sreča... In jaz... ja... kot ubogljiva hči, se moram pokoriti!

— In ti bodeš ubogala? — zaklical je mladenič, ves tresoč se.

— Izbral mi je ženina... odgovorila je žalostno Filipa. — Če se bodem pokorila tej izberi, to ve samo sv. Devica. (Dalje sledi.)

Poučni in zabavni drobiž.

»Lepa naša domovina«. Dne 10. t. m. je minolo sto let, od kar se je porodil skladatelj divne hrvatske himne »Lepa naša domovina«, pesnik Mihanović. No, mirnim srcem rečemo lahko, da je ta krasna pesem tudi naša slovenska last, kajti ni je borne kočice v vsej Sloveniji, kjer bi se ne prepevala. I v priljubljenosti te pesmi med Slovenci je simbolizovano pobratimstvo med obema narodoma. Stoletnico Mihanovičevega rojstva praznovali so po vsem Hrvatskem. Slavnosti sicer niso bile šumne, zato pa tem pristrčneje. V Zagrebu je društvo »Kolo« priredilo koncert v »Hrvatskem domu« in je ob tej priliki Sandar Gjalski čital velezanimivo razpravo o življenju in delovanju pesnika Mihanovića.

Novice.

— † Anton Nedvěd. Dne 16. junija dopoldne zatisnil je za zmirom oči prezaslužni slovenski skladatelj gosp. Anton Nedved, c. kr. učitelj glasbe v pok. v starosti 68 let. Pokojnik rodom Čeh, je prišel l. 1856. v Ljubljano kot koncertni vodja filharmoniškega društva in je deloval pri društvu do l. 1882. L. 1860. je postal učitelj glasbe na c. kr. učiteljskišči v Ljubljani in je ostal pri zavodu do l. 1890. Tedaj je šel v prezaslužni pokoj. Pokojnik je bil izboren glasben učitelj in mnogi sedanji učitelji se hvaležno spominjajo svojega uzornega izobraževalca. Prevelike zasluge si je pa stekel pokojnik za slovensko pesem. Takoj po svojem dohodu v Ljubljano je pričel delovati za isto. Bil je osem let odbornik »Glasbene matice«, je vodil čitalniški pevski zbor, pri vsem tem pa pridno skladal slovenske pesni, katerih cela množina je danes že popolnoma udomačenih mej narodom. »Glasbena Matica« ga je imenovala častnim članom, istotako druga glasbena in pevska društva. Nedveda ni več mej nami, njegove lepe slovenske pesmi n. pr. »tam kjer beli so snežniki«, »beseda sladka domovina«, »domovina mili kraj«, »popotnik«, »bratje v kolo se vstopnino«, »pozdravljam te gorenjska stran«, »nazaj v planinski raj« itd. pa ostanejo vedno mej nami in v poznih letih še bo Slovenec prepevajoč te krasne pesmi slavil prezaslužnega pokojnika. Časten mu spomin!

— Umrl je dne 13. junija t. l. gosp. Jernej Černe občinski svetnik, posestnik, in mesarski mojster v Ljubljani. Občespoštovan rodoljub naj v miru počiva!

— Nedvědov pogreb. Veličasten sprevod včeraj ob 5. uri popoldne je pričel jasno o simpatijah in zaslužnosti pokojnikovi. Udeležili so se sprevoda vsi gojenci in gojenke učiteljskega z učitelji, pevsko društvo »Slavec« z zastavo, »Glasbene Matice« moški zbor korporativno in filharmoniško društvo z zastavo. Za rakvijo je sledilo več dostojanstvenikov, dalje cela vrsta čestilcev pokojnikovih; dobro je bil zastopan učiteljski stan. Na rakev se je položilo nad 20 vencev. Pred hišo je pel »Slavec«, v cerkvi pri sv. Krištofu filharmoniško društvo in ob grobu »Glasbena Matica«. Častno so spremili dičnega glasbenika k večnemu počitku, čegar lepe pesmi glasbo vedril vedno duha Slovenca.

— Volilni shod je priredil v nedeljo dne 14. t. m. deželni poslanec g. dr. Ivan Tavčar v Novem mestu. Dobro obiskovan shod, kateremu je priseloval g. novomeški župan Perko je izrekel zahvalo in popolno priznanje svojemu poslancu. Na shodu se je mej drugim razpravljalo o premestitvi okrožnega sodišča iz Novega mesta, za kar se po zatrdilu g. poslanca ni bati in o ustanovitvi bolnice za ženske v Novem mestu za katero potegovati se je g. poslanec obljubil.

— Tržaškim škofom je imenovan sedanji škof na Krku, monsignor Andrej Šterk. Veliko si je prizadevala laška stranka, da bi bila za škofa dobila kakega svojega privrženca, posebno je delovala na to, da bi bil imenovan tržaškim škofom sedanji poreško-puljski škof Flapp, strasten nasprotnik slovanskega življa. Vendar se je vlada ozirala na opravičene zahteve primorskih Slovanov in jim postavila za škofa svojca. Monsignor Šterk je rodom in po prepričanju Hrvat. Bil je v Trstu jako priljubljen kot kanonik in župnik, l. 1894. je bil pa imenovan škofom na otoku Krku. Novoimenovanemu škofu bodi usojeno dolgo vrsto let voditi verno slovansko tržaško škofijo!

— Okrajna učiteljska konferencija za logaški okraj bo dne 8. julija v Dolenjem Logatcu.

— Dvorazredna ljudska šola na Viču pri Ljubljani se s I. razredom otvori že jeseni. Dokler se ne sezida poslopje bo nastanjena v privatni hiši.